

עת"א 55448/09/22 - פלוני נגד שירות בתי הסוהר, המרכז הרפואי "שמיר"

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 55448-09-22 פלון (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר

לפני כבוד השופטת עירית כהן

פלון העותר:

ע"י עוה"ד עדי לוסטיגמן או תמיר בלנק ואח'

נגד

המשיבים:

1. שירות בתי הסוהר
באמצעות הלשכה המשפטית - מחוז מרכז
2. המרכז הרפואי "שמיר"
ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז מרכז (אזרחי)

פסק דין

1. בעתירה שהגיש העותר ביום 22.9.2022 הוא ביקש להורות למשיב להעביר אותו לאלתר לאשפוז בבית חולים לצורך ניסיון להציל את חייו.
2. העותר, עצור בטחוני, בן 27, תושב ג'נין, הוא פצוע ירי, משותק בפלג גופו התחתון עקב הפציעה. הוא פיתח פצע לחץ קשה מאוד בעכוז (דרגה 4) והתאשפז מספר פעמים עקב זיהומים בפצע או בדם, ואנמיה (מכתב מנהל מחלקה פנימית במרכז הרפואי שמיר מיום 16.10.2022).
3. בעתירה נטען כי העותר נמצא במר"ש - מתקן הרפואה של השב"ס, שאינו בית חולים, והוא זקוק בדחיפות למעטפת טיפולית שאינה זמינה במר"ש. עוד נטען כי השהייה של העותר בעבר במצב פחות קשה במר"ש הביאה להתדרדרות קשה במצבו ולסף מוות.
4. לבקשת רופאים לזכויות אדם, ביקרה את העותר ד"ר שרית אופיר, בדקה אותו, וסיכמה את ממצאיה במכתב מיום 29.8.2022 ששלחה לד"ר גולדשטיין, קרפ"ר שב"ס (נספח ג לעתירה).
- לפי מכתבה מצבו של העותר מסכן חיים ונראה שהסיכויים שלו להחלים מפצעיו, להתחזק ולשרוד אינם גבוהים, וקיימים רק אם הוא יקבל טיפול ראוי במסגרת אשפוז במחלקה מתאימה עם טיפול סיעודי מלא, ציוד מתאים וטיפול פיזיותרפיה.
- ד"ר אופיר התייעצה עם פרופ' גור, מנתח פלסטי בבית החולים איכילוב, ושניהם סבורים שיש להעביר את העותר מיידית לאשפוז בבית חולים, במחלקה פנימית או פלסטיקה תוך שיתוף פעולה בין שתי המחלקות.
5. ממכתבה של ד"ר אופיר עולה כי מחודש אפריל ועד לעריכת מכתבה (כחמישה חודשים) אושפז העותר שבע פעמים, מתוכן שש פעמים במרכזים הרפואיים קפלן ושמיר. הסיבות לאשפוזים קוצר נשימה, החמרה במצב פצע הלחץ, אנמיה וספסיס.

באשפוז האחרון מיום 14.8.2022 המצב התדרדר עד כדי שוק ספטי.

6. ביום 29.8.2022 אושפז העותר שוב, בבית החולים שמיר. ביום 14.9.2022 הוא עבר ניתוח, וביום 19.9.2022 שוחרר והועבר למר"ש.

7. בתעודה רפואית מיום 20.9.2022 שערך ד"ר אבי הסנר, מומחה ברפואה פנימית מטעם העותר, נכתב כי טיפול בחולה כה מורכב על ידי צוות רפואי או פרה-רפואי שלא מיומן בטיפול בחולים מורכבים כאלה עולה כדי רשלנות רפואית, וכי התנאים במר"ש לא מאפשרים הטריה נאותה של הפצעים, שינויי תנוחה וניקיון של הפצעים.

לפי התעודה, הספסיס שבו החולה מצוי למעשה רוב הזמן מסכן את חייו, והוא צפוי לקריסת מערכות בכל רגע. ד"ר הסנר, כמו ד"ר אופיר ופרופ' גור, סבור שיש להעביר את העותר למחלקה שמיומנת בטיפול בפצעי לחץ (עדיפות למחלקה לכירורגיה פלסטית) על מנת לתת לו סיכוי להחלים לפחות מפצעי הלחץ. אחרי ההחלמה מפצעי הלחץ יש לאפשר אשפוז במחלקה שיקומית על מנת לתת לו סיכוי לחיים מתקבלים על הדעת (תעודת הרופא צורפה כנספח ה לעתירה).

ד"ר הסנר ערך תעודת רופא נוספת מיום 29.9.2022, שבה חזר על הדברים, והוסיף כי מצבו של העותר היום אינו התפתחות טבעית בעקבות הפיכתו לפרפלג אלא תוצאה של הזנחה וטיפול שאינו מספק במסגרת החזקתו במתקן הרפואי של שב"ס (מר"ש).

במהלך החודשים מאז שהעותר נורה הוא אושפז 8 פעמים בבתי חולים. בכל פעם שחזר למר"ש מצבו התדרדר. קיימת סכנה שהגוף ייכנס למצב של שוק ספטי, כפי שקרה כמה פעמים והוביל להעברתו ממר"ש לבית חולים. זהו מצב מסכן חיים. על מטופל כזה להיות מוחזק בבית חולים בלבד. הטיפול שאפשר לתת לו במר"ש לא מספיק ויגרום בוודאות להתדרדרות במצבו ולמוות.

לדעת ד"ר הסנר, על מנת שיהיה לעותר סיכוי להחלים יש צורך בניטור קבוע בבית חולים וטיפול על ידי צוות רפואי המיומן בטיפול בפצעי לחץ. החזרתו למתקן כליאה שבו אין מיומנות של צוות ומכשור המיועד לטיפול במצבים כמו זה של העותר, הוא רפואה ברמה ירודה ורשלנית. חזרתו פעם אחר פעם לבית החולים במצב של ספסיס מעיד על הכשלון של הטיפול במצבו במתקן הכליאה.

לאור האמור, יש לבצע בדחיפות את הטיפול בשלבים:

- לוודא שהוא לא במצב של ספסיס על ידי טיפול אנטיביוטי מסיבי.

- לאחר שמצבו יתייצב יש להעבירו למחלקה שהמומחיות שלה היא טיפול בפצעי לחץ. לרוב מדובר במחלקה לכירורגיה פלסטית שלה הידע והמיומנות להטריה של פצעים, שיקום אזור הפצע על ידי השתלת עור ודרכים נוספות.

- לאחר שהפצע ישתקם יש להעבירו למחלקת שיקום שבה יזכה אולי לשחרר חלק מהיכולות שלו הקשורות לפציעת עמוד השדרה שהותירה אותו פרפלג.

8. לגבי העברה למתקן אשפוז שיקומי, מסכים ד"ר הסנר שהדבר לא רלוונטי בשלב הנוכחי כל עוד העותר במצב תמידי של ספסיס על רקע אוסטאומייליטיס ועצם חשופה (נספח א לתגובה מיום 29.9.2022).

9. ביום 29.9.2022 התקבלה תגובת המשיב, בצירוף התייחסות של ד"ר קלוצקי, מנהל מר"ש. נכתב

שהעותר מאושפז בבית חולים שמיר, ומקבל את הטיפול הרפואי שהוא זקוק לו, כפי שנקבע על ידי בית החולים.

10. מהסיכום שנערך על ידי המרכז הרפואי שמיר, עולה כי העותר הגיע שוב לאשפוז עקב זיהום בדם עם צמיחה של MRSA בדם. אחרי יותר משבוע של טיפול אנטיביוטי ולאור השיפור במצבו הוחלט לשחרר אותו חזרה למר"ש ביום 6.10.2022.

11. ביום 13.10.2022 הגיש המשיב עדכון מצב שנערך על ידי ד"ר קלוצקי. לפי המסמך, מצבו של העותר יציב המודינמי ונשימתי, ללא תלונות, ללא חום. פצעי לחץ בעכוז ובעקבים בשיפור ניכר. ממשיכים מעקב קפדני יום-יומי, טיפול בפצעי לחץ וסטומה כפי שמקובל, וקיים שיפור במצבו.

בסיום ההודעה נכתב כי במר"ש מסוגלים בשלב זה להמשיך מעקב קפדני, טיפול מקומי בפצעי לחץ ופיזיותרפיה לחיזוק גפיים עליונות.

12. על פי החלטת מיום 18.10.2022 הגיש ד"ר קלוצקי הבהרה לגבי הטיפול שמקבל העותר (ההבהרה הוגשה ביום 19.10.2022).

13. ביום 23.10.2022 שוב אושפז העותר בבית החולים שמיר עקב התדרדרות במצבו.

14. העותר הגיש תעודת רופא נוספת שערך ד"ר אבי הסנר ביום 23.10.2022. ד"ר הסנר חזר על כך שהעותר סובל ממחלה מורכבת הדורשת טיפול על ידי צוות רפואי מיומן ומנוסה, כי חולה בקהילה במצבו היה זוכה לטיפול ברמה אחרת, וכי המתקן הרפואי שבו הוא מוחזק לא ערוך לטיפול בו.

ד"ר הסנר מציין כי בהתייחסות של ד"ר קלוצקי אין תכנית טיפול בפצעי לחץ והם הבעיה המסכנת את חייו של העותר. בדיקת CT שבוצעה במהלך האשפוז האחרון מראה שהעצם בעכוז "מתפוררת" דבר שמעיד על אוסטאומייליטיס קשה ומתקדמת (זיהום דלקתי המערב את העצם). אין גם תכנית טיפולית כוללת וארוכת טווח שצריכה לכלול אשפוז בבית חולים; התייעצות לכל הפחות פעמיים בשבוע עם מומחה בכירורגיה פלסטית לשם מעקב אחר מצב הפצע, והערכת האפשרות לבצע ניתוח השתלת עור ואולי אף שריר; מעקב אחר משקל העותר; ביצוע בדיקות דם.

ד"ר הסנר מוסיף שעל פי מכתב השחרור העותר סובל מהימצאות של חיידקים עמידים שעלולים להכניס אותו למצב של ספסיס.

15. לדיון שהתקיים ביום 25.10.2022 התייצבו ד"ר קלוצקי, מנהל רפואי מר"ש, וד"ר אבי הסנר. בפתח הדיון הודיעו ב"כ העותר שהעותר שוב אושפז בבית החולים.

16. ד"ר קלוצקי הבהיר שמר"ש פועל בהתאם להמלצות של בית החולים בשחרור. הם דאגו לעותר למזון מתאים, כרית אורתופדית, מגפיים מספוג כדי למנוע פצעי לחץ בעקבים. העותר מקבל כלכלה מיוחדת עשירת חלבון וויטמינים. במר"ש יש אחיות אחרי קורס טיפול בפצעים. להערכתו פצע הלחץ אינו במצב אידיאלי אך במגמת שיפור.

17. ד"ר אבי הסנר הסביר שהעותר סובל מפצע לחץ דרגה 4, שחדר את השריר והגיע עד לעצם. בפצע לחץ כזה יש לטפל במחלקה כירורגית ולא במר"ש. לשאלת בית המשפט הבהיר שגם טיפול מרפאתי או אמבולטורי אינו מספיק. העותר נושא שלושה חיידקים יציבים, הוא זקוק לייעוץ של מומחה למחלות זיהומיות. הוא בסכנת חיים.

18. לאחר הדיון, ולאור המחלוקת האם העותר מקבל במסגרת מר"ש את המעטפת הטיפולית הנחוצה לו או שמצבו מחייב אשפוז, התבקש המרכז הרפואי שמיר להודיע לבית המשפט מהו הטיפול הנדרש כיום לעותר, האם יש צורך באשפוז לצורך טיפול זה, וכיצד ניתן למנוע את האשפוזים והשחרורים החוזרים של העותר.
19. ביום 30.10.2022 הגיש ב"כ העותר הודעה ובקשה. הוא הודיע שהעותר מאושפז עם איזוק בבית החולים והוא מבקש להשתחרר, וביקש להבהיר כי אין מניעה לשחררו. בהודעה צוין כי ביום 27.10.2022 הגושה עתירה נגד האיזוק שהדיון בה נקבע ליום 31.10.2022. על פי בקשת העותר הובהר כמבוקש.
20. ביום 30.10.2022 הגיש המרכז הרפואי שמיר מכתב מטעם מנהל המחלקה הפנימית, ד"ר אלי שלוח, שבו מפורט מצבו של העותר ולאזה טיפול הוא זקוק.
21. ביום 31.10.2022 התבקש העותר להבהיר האם במצב שנוצר, שבו הוא אושפז בבית החולים אך שוחרר על פי בקשתו, הוא עומד על העתירה.
22. ביום 3.11.2022 הודיע העותר שהוא עומד על העתירה.

דיון והכרעה

23. בעתירתו, ביקש העותר להורות לשב"ס להעביר אותו לאשפוז בבית חולים לצורך ניסיון להציל את חייו.
24. לאחר שהוגשה העתירה העותר אושפז, אך סרב להמשך האשפוז, ולכן שוחרר. בניגוד לשחרורים הקודמים מאשפוז, השחרור האחרון היה על פי בקשת העותר. העותר מנמק את רצונו להשתחרר בכך שהוא נאזק במהלך האשפוז, אך עניין האיזוק נדון וטופל בעתירה נפרדת שהגיש העותר.
25. לא מצאתי בסיס לטענת העותר כי מטרת האיזוק לגרום לו לרצות להשתחרר מבית החולים.
26. בעתירה לא התבקש בית המשפט לקבוע כי המר"ש אינו המקום המתאים לעת הזו לשהיית העותר, אלא להורות על העברתו לאשפוז בבית החולים. במצב שנוצר, שבו העותר אושפז אך סרב להישאר באשפוז, העתירה התייתרה.
27. אני דוחה, אפוא, את העתירה.

המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ג, 08 נובמבר 2022, בהיעדר הצדדים.

עירית כהן, שופטת